

— за пиано, 3 мазурки и други соли за пиано, балетъ, „Последниятъ Пиеро“, опера „Чужда земя“ — 3 акта (Берлинъ — 1930), сценическа музика къмъ Ст. Цвайговия „Сержантъ Гриша“ (1930), увертюра за

Каролъ Ратхаусъ

любителски оркестъръ (1931), сюита за цигулка и малък оркестъръ, тонфилмъ „Убиецътъ Карамазовъ“, сюита за цигулка и пиано, веселата игра „Щастието отъ Флибюстие“.

Раушеръ, нѣм. Rauscher, фр. batterie

— се нарича една нотна фигура, състояща се отъ бързото, нѣколкократно повторение на единъ и същъ тонъ, или на два тона.

Раафъ, Антонъ — Raaff, Anton — белжежитъ нѣмски тенористъ, род. 1714 въ Холцемъ при Бонъ, умр. 28 май 1797 въ Мюнхенъ, ученикъ на Ферандини въ Мюнхенъ, и Вернаки въ Болоня, пѣлъ въ разни нѣмски дворци, въ Италия и Испа-

ния. За Р. Моцартъ е писалъ Идоменео.

Рафъ, Йозефъ Йоахимъ — Raff, Joseph Joachim — виденъ компонистъ, род. 27 май 1822 въ Лахенъ на Цюрихското езеро, умр. 24 юни 1882 въ Франкфуртъ а/М., следъ свършване на Иезуитската гимназия въ Швицъ, е билъ основенъ учителъ и, успоредно съ това, усърдно се занимавалъ съ изучаване цигулка и пиано, и съчиняване малки композиции, (нѣкои отъ които изпращалъ на Менделсонъ, който се отзовавалъ ласкаво за тѣхъ, и 2 отъ тѣхъ биватъ напечатани). Следъ това вече се посвѣтвява всецѣло на музиката. Насърденъ и отъ Листъ, когото придружава въ едно концертно турне въ Швейцария, той учи усърдно, като търси сжщевременно и едно сигурно сжществуване. Въ Щутгартъ се опитва да бѣде поставена операта му „Кралъ Алфредъ“, но безуспѣшно. 1850 отива съ Листъ въ Ваймаръ, присѣдинява се къмъ „новонѣмското направление“ и, подпомогнатъ отъ княгиня Мария Павловна, се отдава ревностно на творчество. Тукъ се дава и неговата опера „Кралъ Алфредъ“, но успѣхътъ е билъ такъвъ, че изоставя операта и посвѣщава силитъ си на инструменталната музика. 1856 се преселва въ Висбаденъ, дето развива една плодovitа дейностъ като компонистъ, пишейки цѣла редица творения, които направятъ бързо неговото име известно. 1877 бива призованъ за директоръ на Хоховата консерватория въ Франкфуртъ а М., която длъжностъ изпълнява до смъртта си. Творбитъ на Р., надъ 200 на брой, застъпватъ всички области на музиката, но най-ценна е неговата камерна музика. Композиции: 11 симфонии, една симфонията, 4 сюити, 5 увертюри, „Вечеръ“ — рапсодия, „Елегия“ и „Фуга“ (недовършена) — за оркестъръ, единъ концертъ и една сюита за пиано съ оркестъръ, 2 концерта и една сюита за цигулка и оркестъръ, 4 клавиртриа, 8 струнни квартета, 2 клавирквартета, единъ клавирквинтетъ, по единъ струненъ секстетъ и октетъ; 2 сонати, 3 сонатини и 7 сюити за пиано, 5 сонати за цигулка и пиано, една челова соната; „На оржие“ — за соли, мжки хоръ и оркестъръ; „Възкресението